

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 214.358 van 30 juni 2011
in de zaak A. 199.956/IX-7114

In zake : Gerolf ANNEMANS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Luc Deceuninck
kantoor houdend te 9120 Beveren
Kloosterstraat 87, bus 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Financiën
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Aube Wirtgen
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen :

1. Luc COENE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en Jens Mosselmans
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpesteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de NV NATIONALE BANK VAN BELGIË
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frederik Vandendriessche en Filip Lahaye
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 april 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 27 februari 2011 tot

benoeming van de gouverneur van de Nationale Bank van België in zoverre dit de aanvaarding inhoudt van het ontslag door Guy Quaden als gouverneur en in zoverre het de benoeming inhoudt van Luc Coene tot nieuwe gouverneur.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 juni 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Luc Deceuninck, die verschijnt voor de verzoeker, advocaat Aube Wirtgen, die loco advocaat Dirk Lindemans verschijnt voor de verwerende partij, advocaten Patrick Peeters en Jens Mosselmans, die verschijnen voor de eerste tussenkomende partij, en advocaat Frederik Vandendriessche, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

3.2. Bij koninklijk besluit van 1 maart 2009 wordt het mandaat van Guy Quaden, gouverneur van de Nationale Bank van België (hierna: de NBB), hernieuwd voor een termijn van vijf jaar, met ingang van 1 maart 2009.

3.3. Bij brief van 24 februari 2011 deelt Guy Quaden aan de minister van Financiën mee dat hij vanaf 1 april 2011 zijn mandaat ter beschikking stelt. Hij wijst erop dat vier leden van het directiecomité van de NBB wachten op de hernieuwing van hun mandaat en dat een vijfde lid op 1 april een nieuwe en belangrijke opdracht krijgt -het prudentieel toezicht op de commerciële banken en de verzekeringsinstellingen-. Het is volgens hem dan ook wenselijk dat de regering de NBB zou kunnen voorzien van een stabiel directiecomité voor de komende jaren.

3.4. Op de ministerraad van 25 februari 2011 bespreekt de regering de nieuwe samenstelling van het directiecomité en keurt zij de benoeming goed van Luc Coene, op dat ogenblik vice-gouverneur van de NBB, tot gouverneur van de NBB vanaf 1 april 2011.

Bij koninklijk besluit van 27 februari 2011 wordt Luc Coene benoemd tot gouverneur van de NBB voor een termijn van vijf jaar ingaand op 1 april 2011. Dit is het bestreden besluit. Het wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 4 maart 2011.

3.5. In de plenaire vergadering van de Kamer van 3 maart 2011 heeft de verzoeker de ontslagnemende eerste minister over de bestreden benoeming ondervraagd en deze heeft de mondelinge vraag beantwoord.

IV. Tussenkomst

4. Met een op 18 mei 2011 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt Luc Coene om in het geding te mogen tussenkomen.

Met een op 18 mei 2011 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de NV Nationale Bank van België om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om deze verzoeken in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

V. Rechtspleging

5. Op 24 juni 2011 bezorgt de raadsman van de verzoeker aan de Raad van State een nota waarin hij bepaalde punten uit het auditoraatsverslag betwist. Hij wijst erop dat de loutere mogelijkheid om mondeling ter zitting te repliceren op dat verslag niet beantwoordt aan de verplichting die de rechter op grond van artikel 6 en 13 EVRM heeft en vraagt om de nota in de debatten te betrekken.

6. De Raad van State stelt ambtshalve vast dat het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State niet voorziet in de neerlegging van een nota in antwoord op het auditoraatsverslag. Het ontvangen als processtuk van dergelijke nota buiten een reglementaire bepaling om is niet te verzoenen met het feit dat de procedure in kort geding gericht is op een snelle en voorlopige uitspraak, aangezien het recht op wederwoord dat het ontvangen van dergelijk processtuk noodzaakt, de procedure onmiskenbaar vertraagt. De rechten van de partijen worden in een schorsingszaak

terdege gewaarborgd door de mogelijkheid die zij hebben om ter terechtzitting de bemerkingen te maken die zij nodig achten. De nota wordt als processtuk uit de debatten geweerd.

VI. Ontvankelijkheid van de vordering

7. Zowel de verwerende partij als de beide tussenkomende partijen werpen op dat de verzoeker geen belang heeft bij zijn vordering.

Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over die exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over de exceptie zou alleen nodig zijn indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VII. Onderzoek van de vordering

8. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

9. De verzoeker voert aan dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich brengt dat zich zowel situeert op persoonlijk vlak, op functioneel vlak in zijn hoedanigheid van parlements lid en in hoofde van de NBB.

Met betrekking tot het persoonlijk nadeel voert hij aan dat Luc Coene werd benoemd tot gouverneur voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar. Hij kan nu zelf niet in die functie worden benoemd waardoor hij gedurende de ganse duur van de vernietigingsprocedure -die lang kan aanslepen- niet in staat zal zijn om zijn visie op het beleid van de NBB te realiseren en de aan de benoeming verbonden prerogatieven, wedde en voordelen zal moeten ontberen.

Aangaande het functioneel nadeel wijst hij op de mogelijkheid dat er op vrij korte termijn nieuwe verkiezingen moeten worden gehouden waarbij de kans bestaat dat hij niet opnieuw zal verkozen worden, waardoor hij zijn functioneel belang als parlements lid zal verliezen. Zelfs indien hij wel herverkozen zou worden zal hij, zonder schorsing, er niet in geslaagd zijn om zijn functioneel belang met betrekking tot het bestreden besluit naar behoren waar te nemen tijdens de huidige legislatuur. Hij voert aan dat hij als volksvertegenwoordiger er een persoonlijk belang bij heeft om zijn stem op maximale wijze te laten horen in het debat omtrent het gouverneurschap van de NBB, om zijn taak als verkozen des volks behoorlijk te kunnen uitvoeren door zijn parlementair controlerecht op normale wijze te kunnen uitoefenen en naar de kiezers toe te antwoorden op de vragen die hem hieromtrent worden gesteld. Indien het parlement wordt ontbonden en er verkiezingen worden gehouden vooraleer het bestreden besluit ten gronde door de Raad van State wordt vernietigd, zal de verzoeker door potentiële kiezers mogelijks afgerekend worden op het feit dat hij in dat geval niets daadwerkelijks zal hebben kunnen ondernemen tegen het bestreden besluit in het algemeen en tegen de benoeming van Luc Coene in het bijzonder.

Ten slotte voert hij ook aan dat de NBB een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat doordat het democratisch en politiek onafhankelijk karakter van de beslissingen van het directiecomité van de NBB met Luc Coene aan het hoofd niet gewaarborgd is. In geval het bestreden besluit niet geschorst wordt en het pas na jaren ongedaan gemaakt wordt, zullen er intussen talloze onrechtmatige rechtsgevolgen tot stand zijn gekomen of minstens dreigen

tot stand te komen; zo zal Luc Coene gedurende jaren het beleid aan de top van de NBB bepaald hebben en zal dit na een vernietiging van zijn benoeming niet meer teruggeschroefd kunnen worden.

10. Nopens het aangevoerde persoonlijk nadeel antwoordt de verwerende partij, hierin bijgevalen door de beide tussenkomende partijen, dat een niet-benoeming in beginsel geen nadeel uitmaakt dat niet kan worden hersteld door een latere vernietiging. Uitzonderlijk kan dit wel het geval zijn, maar de verzoeker voert te dezen geen elementen aan die van dergelijk uitzonderlijk karakter doen blijken. Dat de duurtijd van het mandaat vijf jaar bedraagt maakt op zich geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit, vermits de verzoeker in geval van vernietiging opnieuw de kans krijgt om zich kandidaat te stellen. Bovendien vormt de veronderstelde duur van de vernietigingsprocedure geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel, aangezien dit niet voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit. De omstandigheid dat de verzoeker de wedde, de prerogatieven en andere voordelen verbonden aan de functie zal moeten ontberen is evenmin een moeilijk te herstellen ernstig nadeel maar hoogstens een moreel en financieel nadeel dat integraal kan worden hersteld na de vernietiging van het bestreden besluit. De verzoeker zet ook niet uiteen om welke prerogatieven en voordelen het gaat en hij geeft al evenmin aan waarom het feit dat hij de wedde en andere voordelen verbonden aan de functie niet kan genieten voor hem een onherstelbaar nadeel vormt. De tweede tussenkomende partij voegt daar nog aan toe dat het beweerde persoonlijk nadeel voor de verzoeker niet voortvloeit uit het bestreden besluit maar wel uit de beslissing om hem niet in de functie van gouverneur te benoemen. Die beslissing wordt door de verzoeker evenwel niet aangevochten. Zij wijst er daarbij nog op dat de verzoeker zijn nadeel zelf uitholt door mede de schorsing van de tenuitvoerlegging van de vermeende beslissing tot aanvaarding van het ontslag van Guy Quaden te vorderen aangezien, wanneer de Raad van State daar zou op ingaan, het voor de verzoeker juist onmogelijk zal zijn om zelf als gouverneur aangesteld te worden.

Wat het aangevoerde functioneel nadeel betreft stelt de verwerende partij samen met de eerste tussenkomende partij dat leden van een beraadslagende vergadering maar nuttig een nadeel kunnen inroepen in zoverre dat specifiek een schending inhoudt van hun prerogatieven. Zij zijn van oordeel dat de bewering van de verzoeker dat hij zijn parlementair controlerecht niet meer volledig zal kunnen uitoefenen en bijgevolg zijn functioneel belang zou verliezen, niet rechtstreeks voortvloeit uit het bestreden besluit maar het logische gevolg is van het feit dat de regering al ontslagnemend is en stellen dat de verzoeker bovendien niet duidelijk maakt in welke mate een eventuele schorsing enig verband houdt met de uitoefening van zijn parlementair mandaat als volksvertegenwoordiger. De overweging van de verzoeker dat hij zijn taak als verkozene des volks behoorlijk moet kunnen uitoefenen, zijn belang om zich bij het kiespubliek te kunnen manifesteren en het risico dat hij door potentiële kiezers zou worden afgerekend indien het besluit niet zou worden geschorst, zijn onvoldoende redenen voor een schorsing nu de verzoeker moet aantonen dat het bestreden besluit hem een nadeel berokkent en niet dat een schorsing hem een voordeel -te dezen een louter electoraal voordeel- zou opleveren. Ten slotte stellen zij dat de bewering dat de verzoeker zijn “functioneel belang” niet heeft kunnen uitoefenen feitelijk onjuist is nu de verzoeker in zijn verzoekschrift zelf verwijst naar de vragen en bedenkingen die hij met betrekking tot de bestreden benoeming in de plenaire vergadering van de Kamer van 3 maart 2011 aan de ontslagnemende eerste minister heeft gericht en hij op die manier de mogelijkheid heeft gekregen om de benoemingskwestie onder de aandacht van de publieke opinie en zijn kiezers te brengen. De tweede tussenkomende partij stelt op haar beurt dat de verwijzing door de verzoeker dat hij bij de volgende verkiezingen misschien niet meer herverkozen zal worden louter hypothetisch is en dat de ernst van dergelijk nadeel niet wordt onderbouwd. Bovendien zou dat nadeel geen gevolg zijn van de bestreden beslissing maar van een mogelijke tussenkomst van de kiezer; een schorsing kan dat nadeel niet ondervangen omdat hij ook in geval van schorsing zijn functioneel belang zou verliezen wanneer hij niet herverkozen wordt. Evenzeer is het door de verzoeker aangevoerde argument dat hij, zelfs indien hij wel herverkozen zou worden, bij niet-schorsing nog steeds tijdens de huidige

legislatuur zijn stem niet op maximale wijze zou hebben kunnen laten horen, louter hypothetisch en niet onderbouwd.

Wat het beweerde nadeel in hoofde van de NBB betreft wijst de verwerende partij, hierin bijgevalen door de eerste tussenkomende partij, erop dat een nadeel steeds persoonlijk moet zijn, dat een nadeel van derden hoogstens op complementaire wijze kan worden aangevoerd en dat de verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de NBB niet concretiseert, maar zich beperkt tot gratuite beschuldigingen over een gebrek aan onpartijdigheid en ondemocratisch handelen. De eerste tussenkomende partij voegt daar nog aan toe dat het bestaan van een nadeel in hoofde van de NBB wordt tegengesproken door het feit dat de NBB zelf in de zaak tussenkomt ter ondersteuning van de bestreden benoeming. De tweede tussenkomende partij stelt in dat verband nog dat er geen reden is om aan te nemen dat het onafhankelijk karakter van de beslissingen van het directiecomité en van de gouverneur niet langer zouden gewaarborgd zijn. Zij wijst erop dat de verzoeker zijn kritiek dienaangaande niet onderbouwt en dat dergelijk nadeel bovendien niet voortvloeit uit het bestreden besluit, maar uit een louter hypothetische houding van de gouverneur. Ten slotte stelt ook zij dat niet valt in te zien hoe de verzoeker zich zou kunnen steunen op een nadeel dat derden, in casu de NBB, zou kunnen ondergaan. Het arrest nr. 197.522 waar de verzoeker in zijn verzoekschrift naar verwijst betreft een zaak waarvan de feiten wezenlijk verschillen van de onderhavige en er valt niet in te zien hoe hij mutatis mutandis een beroep zou kunnen doen op een nadeel dat zou worden geleden door de NBB.

Beoordeling

11. De wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de NBB bevat geen benoemingsvoorwaarden voor het ambt van gouverneur van de NBB. De verwerende partij toont ook niet aan dat een andere reglementaire bepaling in een benoemingsvoorwaarde zou hebben voorzien. Artikel 25 van voormelde wet bepaalt weliswaar dat leden van de wetgevende kamers de betrekking van gouverneur niet mogen waarnemen, maar die bepaling

verhindert hun benoeming niet. Bijgevolg kan aan de verzoeker niet tegengeworpen worden dat hij om die reden niet in aanmerking komt voor een benoeming tot gouverneur van de NBB. Het blijkt ook niet dat er enige procedure is gevoerd om kandidaatstelling uit te lokken. Op het eerste zicht kan de verzoeker dus voorhouden dat hij zelf de betrekking had willen bekleden indien hij er de kans toe had gekregen en kan hij dus als kandidaat een persoonlijk nadeel aanvoeren.

12. De tweede tussenkomende partij kan niet worden gevolgd waar ze stelt dat het door de verzoeker aangevoerde persoonlijk nadeel niet voortvloeit uit het bestreden besluit maar uit de beslissing om hem niet in de functie van gouverneur te benoemen. Er bestaat immers geen dergelijke beslissing nu de verzoeker in de hele benoemingsprocedure niet voorkwam.

Wel stelt deze tussenkomende partij terecht dat de verzoeker zijn persoonlijk nadeel wegens het feit dat hij niet werd benoemd, zelf uitholt door ook de schorsing te vragen van de beslissing tot aanvaarding van het ontslag van Guy Quaden. Inderdaad kan de schorsing van de aanvaarding van het ontslag alleen tot gevolg hebben dat de vorige gouverneur opnieuw in functie treedt wat niet in het belang kan zijn van de verzoeker en wat de ernst van het door hem aangevoerde persoonlijk nadeel ontkracht.

13. In beginsel vormt de omstandigheid dat een verzoeker niet werd benoemd in een functie die hij ambieert, geen nadeel dat niet kan worden hersteld door een later tussen te komen vernietiging. Te dezen zijn er geen uitzonderlijke elementen die nopen om er anders over te oordelen, nu dit een nadeel is dat los van het lidmaatschap van de Kamer van Volksvertegenwoordigers wordt aangevoerd.

Dat de verzoeker gedurende de tijd dat de bestreden benoeming nog niet vernietigd is de wedde, de prerogatieven en de andere voordelen die eraan verbonden zijn moet ontberen, is op zich geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel in de zin van de wet. Het komt er louter op neer dat de verzoeker bijkomende voordelen niet krijgt zonder dat hem evenwel iets wordt ontnomen,

terwijl hij eigenlijk moet aantonen waarom het mislopen van die voordelen voor hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt. Bovendien is het niet-verkrijgen van een wedde in elk geval een financieel nadeel dat kan worden berekend en dat bijgevolg niet moeilijk te herstellen is.

De onmogelijkheid om de koers van de NBB in de door hem gewenste zin te sturen is een nadeel dat niet verschilt van dat welk elke teleurgestelde kandidaat voor een overheidsbetrekking ondergaat. De verzoeker verduidelijkt niet waarom in dit geval dat nadeel als ernstig zou kunnen worden beschouwd en het een schorsing kan verantwoorden.

Het nadeel verbonden met de duur die een annulatieprocedure in beslag neemt, is geen nadeel dat volgt uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en kan niet tot de schorsing van de tenuitvoerlegging leiden.

Ter terechtzitting wijst de verzoeker er nog op dat het uitblijven van een uitspraak ten gronde wel degelijk gevolgen zal hebben voor de verzoeker, aangezien Luc Coene op 11 maart 2014 de leeftijdsgrens bereikt en zijn beroep dan zonder voorwerp zal worden. Ook dat nadeel volgt niet uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit maar is een gevolg van het specifiek kader waarin de Raad van State als annulatierechter opereert. Bovendien kan, rekening houdend met de actuele werkvoorraad van de Raad van State, in redelijkheid aangenomen worden dat het annulatieberoep vóór de gestelde datum zal behandeld worden.

14. Het door de verzoeker aangevoerde persoonlijk nadeel kan dan ook niet als een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel in de zin van de wet worden aanvaard.

15. De verzoeker voert voorts ook een functioneel nadeel aan dat verbonden is met zijn lidmaatschap van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Hij stelt dat hij als volksvertegenwoordiger er een persoonlijk belang bij heeft om zijn stem op maximale wijze te laten horen in het debat omtrent het

gouverneurschap van de NBB, om zijn taak als verkozene des volks behoorlijk te kunnen uitvoeren en om zijn parlementair controlerecht op normale wijze te kunnen uitoefenen, om zijn advies en zijn mening te kunnen geven en naar de kiezers toe te antwoorden op de vragen die hem hieromtrent worden gesteld. Hij vreest dat alvorens hij zijn prerogatieven zou hebben kunnen uitoefenen het parlement zou kunnen ontbonden worden en dat hij niet zou worden herverkozen zodat hij zijn prerogatieven helemaal niet zou hebben kunnen uitoefenen.

16. Verzoekers argumentatie rond een eventuele ontbinding van het parlement en een gebeurlijke niet-herverkiezing duidt niet op een nadeel dat rechtstreeks wordt veroorzaakt door de bestreden benoeming maar is louter een argument dat wijst op de noodzaak van een snelle afhandeling van de zaak. De omstandigheid dat een schorsing de afhandeling van de procedure ten gronde zal bespoedigen of tot een intrekking van het bestreden besluit zou kunnen leiden is evenwel geen voldoende reden voor een schorsing, aangezien een verzoeker moet aantonen dat het bestreden besluit hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te doen ondergaan en niet dat een eventuele schorsing hem een voordeel zal opleveren.

17. De verzoeker beroept zich op een functioneel belang als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Als gezegd doet de Raad van State hier geen uitspraak over de vraag of een lid van het parlement op grond van zijn functioneel belang de nietigverklaring kan vorderen van een benoemingsbesluit van de uitvoerende macht, maar enkel over de vraag of hij in die hoedanigheid een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoon.

De verzoeker stelt terecht dat het controlerecht van de Kamer van Volksvertegenwoordigers op de regering in een periode van lopende zaken beperkter is dan wanneer er een regering met volheid van bevoegdheid is, aangezien een ontslagnemende regering niet meer geïnterpelleerd kan worden met een vertrouwensstemming die haar tot ontslag zou kunnen dwingen tot gevolg. Dat de verzoeker aldus met verwijzing naar het bestreden besluit in de Kamer geen

vertrouwensstemming kan uitlokken, berokkent hem een nadeel, maar dit nadeel geldt voor alle handelingen die de uitvoerende macht stelt. Hij brengt geen gegevens aan die toelaten aan te nemen dat in dit geval, meer dan alle andere, dat nadeel als ernstig en moeilijk te herstellen moet worden beschouwd. Overigens moet het nadeel op zich ook gerelativeerd worden nu de mogelijkheid om de regering met een vertrouwensstemming tot ontslag te dwingen sinds de wijziging van artikel 96 van de Grondwet fel bemoeilijkt is, aangezien een motie van wantrouwen de regering slechts ten val kan brengen wanneer de Kamer in die motie een opvolger voor de eerste minister voordraagt.

De situatie van een regering in lopende zaken verhindert niet dat de verzoeker de minister kan ondervragen. Hij heeft dit ook gedaan in de plenaire vergadering van 3 maart 2011. Aldus heeft hij zijn taak als volksvertegenwoordiger op maximale wijze kunnen uitoefenen binnen de door de Grondwet gestelde grenzen en heeft hij zijn stem kunnen laten horen. De vrees dat de verzoeker door potentiële kiezers mogelijk afgerekend kan worden op het feit dat hij geen initiatieven genomen heeft om de benoeming van Luc Coene ongedaan te maken kan de verzoeker zelf remediëren door een degelijke voorlichting van het kiezerspubliek.

De verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat het feit dat het bestreden besluit werd genomen door een ontslagnemende en met de lopende zaken belaste regering, hem als volksvertegenwoordiger een functioneel nadeel berokkent dat dermate ernstig is dat het als een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel in de zin van de wet moet worden beschouwd.

18. De opmerking van de verzoeker dat de kans reëel is dat er op vrij korte termijn nieuwe verkiezingen moeten worden gehouden waarbij de kans bestaat dat hij niet opnieuw zal verkozen worden en dat hij daardoor zijn functioneel belang als parlementslid verliest, is een opmerking die het behoud van zijn belang betreft maar niet het door hem geleden moeilijk te herstellen en ernstig nadeel. De schorsing dient om een dergelijk nadeel te ondervangen maar niet om

de behandeling van het vernietigingsberoep te bespoedigen teneinde te voorkomen dat het belang van de verzoeker teloor zou gaan.

19. Ten slotte voert de verzoeker een nadeel aan in hoofde van de NBB doordat de instelling een koers kan inslaan die quasi onomkeerbaar is. Het is evenwel vaste rechtspraak dat een verzoeker zich niet kan beroepen op een gebeurlijk nadeel dat een derde van de bestreden beslissing zou kunnen ondervinden.

20. De verzoeker toont geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van de wet aan en aldus is niet voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te verwerpen.

BESLISSING

1. De verzoeken van Luc Coene en van de NV Nationale Bank van België tot tussenkomst in het administratief kort geding worden ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst in het administratief kort geding, begroot op 250 euro, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 juni 2011,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche